

**МІНІСТЕРСТВО
СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
(Мінсоцполітики)**

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: (044) 226-24-45, факс: (044) 289-00-98 E-mail: info@mlsp.gov.ua,
Код ЄДРПОУ 37567866, реєстраційний рахунок 35213015078737 в ДКСУ м. Києва, МФО 820172

31.07.2018

№ 14894/0/2-18/37

На № 02/578/01

від 05.07.2018

**Народному депутату України
Опанасенку О. В.**

Про скасування постанови Кабінету
Міністрів України від 22.07.2016
№ 458 „Про внесення змін до
Положення про дитячий будинок
сімейного типу та Положення про
прийомну сім'ю”

Шановний Олександрє Валерійовичу!

Міністерство соціальної політики разом із Міністерством юстиції на виконання доручення Прем'єр-міністра України Гройсмана В. Б. від 19.07.2018 № 28127/1/1-18 розглянуло Ваш депутатський запит, оголошений на засіданні Верховної Ради України 06.07.2018, щодо скасування постанови Кабінету Міністрів України від 22.07.2016 № 458 „Про внесення змін до Положення про дитячий будинок сімейного типу та Положення про прийомну сім'ю” і повідомляє.

Із метою забезпечення прав та законних інтересів дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, створення умов для реалізації права кожної дитини на виховання в сім'ї, в Україні проводиться робота щодо розвитку сімейних форм виховання.

Станом на 01.01.2018 в Україні функціонувало 1 019 дитячих будинків сімейного типу, в яких виховувалось 6 809 дітей, 3 677 прийомних сімей, у яких виховувалось 6 880 дітей.

Із загальної кількості дітей, які виховуються у прийомних сім'ях і дитячих будинках сімейного типу, 80 % перебувають на обліку дітей, яких може бути усиновлено.

Усього в 2017 році було усиновлено 1 841 дитину-сироту та дитину, позбавлену батьківського піклування, з них громадянами України – 1 518 дітей. Із цієї кількості лише 110 дітей – із прийомних сімей та дитячих будинків сімейного типу, що становить менше ніж 1 % вихованців цих сімейних форм, які мають переважне право на усиновлення громадянами України. При цьому

МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

14894/0/2-18/37 від 31.07.2018

прийомними батьками, батьками-вихователями було усиновлено 58 дітей, які виховувались у прийомних сім'ях і дитячих будинках сімейного типу.

Прийомні батьки та батьки-вихователі виконують обов'язки, делеговані державою щодо виховання дітей в прийомних сім'ях і дитячих будинках сімейного типу, та отримують щомісячну державну соціальну допомогу на дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, розмір якої становить два прожиткових мінімуми для дітей відповідного віку та грошове забезпечення за надання соціальних послуг у прийомних сім'ях і дитячих будинках сімейного типу в розмірі 35 % двох прожиткових мінімумів для дітей відповідного віку на кожну прийомну дитину та кожну дитину-вихованця.

Окрім того, батьків-вихователів та прийомних батьків наділено повноваженнями законних представників дитини. На них покладено обов'язки, що передбачені статтею 150 Сімейного кодексу України.

Якщо батьки-вихователі, прийомні батьки виявили бажання усиновити дитину, яка виховується у такій сім'ї, то вони мають переважне право на її усиновлення.

У статті 213 Сімейного кодексу України зазначено, що за наявності кількох осіб, які виявили бажання усиновити одну і ту ж дитину, переважне право на її усиновлення має громадянин України, в сім'ї якого виховується дитина.

Разом із тим зазначаємо, що Конвенцією ООН про права дитини, національним законодавством пріоритетною та найбільш захищеною формою влаштування та виховання дитини у разі втрати батьків чи залишення її без батьківського піклування визнано усиновлення, головними завданням якого є надання дитині прав рідної доньки чи рідного сина, забезпечення найкращих інтересів дитини, сприятливих, стабільних і гармонійних умов життя.

Відповідно до вищевикладеного працівники служб у справах дітей та центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді ознайомлюють батьків-вихователів, прийомних батьків із вимогами чинного законодавства, їхніми правами та обов'язками, нормами щодо пріоритетності усиновлення перед іншими формами влаштування дитини-сироти та дитини, позбавленої батьківського піклування.

Під час проходження навчання кандидатів у прийомні батьки, батьків-вихователів інформують про їхнє пріоритетне право на усиновлення та про дії, яких потрібно вжити у разі усиновлення дитини з їхньої сім'ї.

Із метою запобігання виникненню перешкод у разі всиновлення дітей із прийомних сімей і дитячих будинків сімейного типу Мінсоцполітики ініційовано внесення змін до Положення про дитячий будинок сімейного типу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26.04.2002 № 564, та Положення про прийомну сім'ю, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26.04.2002 № 565 (далі – Положення). Внесені зміни затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 22.07.2016 № 458 „Про внесення змін до Положення про дитячий будинок сімейного типу та Положення про прийомну сім'ю”.

Цими змінами передбачено, що батьки-вихователі та прийомні батьки забезпечують право дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування,

на усиновлення. А саме, якщо батьки-вихователі та прийомні батьки не бажають усиновити дитину, яка виховується у їхній сім'ї, то вони мають сприяти встановленню контакту дитини з усиновителями, якщо такі є.

Тобто прийомні батьки та батьки-вихователі як законні представники дитини володіють всією інформацією про своїх вихованців, зокрема, їхній стан здоров'я, наявність родичів та мають підготувати дитину психологічно до зустрічі з кандидатами в усиновлювачі.

Відповідно до пункту 38 Правил підготовки проектів актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 06.09.2005 № 870 (зі змінами), акт Кабінету Міністрів України підлягає скасуванню, зокрема, у разі його невідповідності Конституції та законам України, актам Президента України; у разі прийняття його з перевищенням повноважень Кабінету Міністрів України.

Міністерством юстиції проводилась правова експертиза проекту постанови Кабінету Міністрів України „Про внесення змін до Положення про дитячий будинок сімейного типу та Положення про прийомну сім'ю” і надано висновок стосовно відповідності його Конституції та законам України.

Також варто зазначити, що приписами статті 113 Конституції України визначено, що Кабінет Міністрів України є вищим органом у системі органів виконавчої влади, відповідальний перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених Конституцією. Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України.

Аналогічні положення містяться в статті 4 Закону України „Про Кабінет Міністрів України” (далі – Закон).

Кабінет Міністрів України у ході своєї діяльності забезпечує проведення фінансової, цінової, інвестиційної та податкової політики; політики у сферах праці та зайнятості населення, соціального захисту, освіти, науки і культури, охорони природи, екологічної безпеки і природокористування (пункт 3 статті 116 Конституції України).

Згідно з частиною першою статті 117 Конституції України Кабінет Міністрів України в межах своєї компетенції видає постанови і розпорядження, які є обов'язковими до виконання.

Пунктом 15 частини першої статті 106 Конституції України передбачено право Президента України зупинити дію актів Кабінету Міністрів України з мотивів невідповідності Конституції з одночасним зверненням до Конституційного Суду України щодо їх конституційності.

Зупинення дії акта Кабінету Міністрів України Президентом України на підставі пункту 15 частини першої статті 106 Конституції України має наслідком зупинення вчинення будь-якими органами, особами дій, спрямованих на виконання зупиненого акта Кабінету Міністрів України, виконання повноважень, визначених цим актом (частина шоста статті 49 Закону).

Крім того, відповідно до частини восьмої статті 49 Закону акт Кабінету Міністрів України може бути оскаржений до суду в порядку та у випадках, установлених законом.

Особливості провадження у справах щодо оскарження нормативно-правових актів органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів владних повноважень регулюються статтею 171 Кодексу адміністративного судочинства України.

Так, зокрема, правила цієї статті поширюються на розгляд адміністративних справ щодо законності (крім конституційності) постанов та розпоряджень Кабінету Міністрів України.

Право оскаржити нормативно-правовий акт мають особи, щодо яких його застосовано, а також особи, які є суб'єктом правовідносин, у яких буде застосовано цей акт.

З повагою

перший заступник Міністра

О. Крентовська

**МІНІСТЕРСТВО
СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
(Мінсоцполітики)**

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: (044) 226-24-45, факс: (044) 289-00-98 E-mail: info@mlsp.gov.ua,
Код ЄДРПОУ 37567866, реєстраційний рахунок 35213015078737 в ДКСУ м. Києва, МФО 820172

23.07.2018 № 145/2/18-18/312

На № 14894/0/2-18/37 від 31.07.18

ДОВІДКА

Відповідно до наказу Міністерства соціальної політики України від 20.06.2018 № 917 “Про розподіл обов’язків між Міністром соціальної політики України, його першим заступником та заступниками” та наказу Міністерства соціальної політики України від 10.07.2018 № 629кв “Про відпустку”, обов’язки Міністра соціальної політики України з 23.07.2018 по 10.08.2018 включно виконує перший заступник Міністра Крентовська О. П.

**Заступник начальника Управління звернень
громадян та контролю виконання – начальник
відділу звернень та прийому громадян**

Л. Кірік

**МІНІСТЕРСТВО
СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ
УКРАЇНИ
З ОРИГІНАЛОМ ЗВІРЕННЯ**

Начальник відділу
документального забезпечення

С. Король

С. Король

